



Dansk-Nordisk Modstandsbevægelse

Rådet til sikring af borgernes ukrænkelige rettigheder

Stolpegaardsvej 14 b - DK Gentofte Tlf. +45-3965 1643./Fax +45-3325 2421

e-mail: dnm@direkte.org Bank Nordea mobil +45-4085 8686

Kontor i Sverige: Hålsjögatan 37 2vån tv - SE 217 66 Malmö

Tlf. mobil +46-73 733 83 23 - IP +45 3694 9306 e-mail: mandatar.torbenwilken@gmail.com

Folketingets Europa udvalg /
Folketingets Udlændingeudvalg

I DNM gerne vil takke begge udvalg for deres imødekommenhed over for vores anmodning om foretræde i et fællesudvalgsmøde d. 26. april 2011.

Vi kan hermed meddele, at den foreslåede dato og tid vil passe for os.

Vi vil møde frem med de samme personer som tidligere anført og med det samme emne på dagsordenen. Vi vil dog anmode om tilladelse til, i forlængelse af dette, at fremlægge et helt frisk eksempel på bevidst vildledning fra Udlændingenservice side og anføre hvilke menneskelige konsekvenser det har medført for en dansk-udenlandsk familie i relation til Danmarks medlemskab af EU og de indgåede internationale konventioner. Vi vedlægger til udvalgets medlemmers orientering, 2 dokumentmapper der skal dokumenterer vores påstande og de alvorlige bekymring vi nærer for danske statsborgeres retssikkerhed ved deres sagsbehandling i Udlændingenservice, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, samt endelig efterfølgende ved politiets og domstolenes håndtering.

Den 16. september 2003 indstillede et enigt Europaudvalg, at Danmark skulle tiltræde EU-direktiv 2004/38/eu som Danmark som formand i foråret 2002 for EU startede og ledede behandlingen af, samtidig med at folkettinget behandlede en helt ny Udlændingelov (L 150) til vedtagelse, som ville være uforenelig med Danmarks medlemskab af EU og i strid med ROM-traktaten, De Grundlæggende Frihedsrettigheder, De internationale Konventioner og EMRK som er en del af Dansk Lov.

Det fremgår således af ROM-traktaten og De Grundlæggende Frihedsrettigheder, at fundamentet er familielivet indenfor EU-medlemslandenes områder og at EMRK art. 8 skal respekteres uindskrænket gældende for alle statsborgere i medlemslandene og deres familie uanset nationalitet eller mangel heraf. Danske myndigheder kan derfor ikke med retsvirkning påstå, at familielivet ikke behøver at ske i Danmark. Denne påstand er fremført utallige gange og er lovmæssigt knyttet til Udlændingelovens bestemmelse om "Tilknytningskrav". Den indførte 24-årsregel er tilsvarende problematisk. (Ulovlig forskelsbehandling)

Danmark har forsøgt at få EU-domstolen til at "Blåstemple" den valgte danske administration ved påstanden om, at danske statsborgere, der bor i Danmark ikke er omfattet af EU-reglerne, men kun kan have en afledt virkning heraf og at lovgivning indenfor dette område er et rent internt dansk anliggende. Dette skete i et såkaldt

Indlæg i EU-sagen (C-291/05) Eind og hvor domstolens samlede dommerpanel i fuld enighed afviste Danmarks fremlagte påstande som totalt uantagelige. Dommen faldt d. 11. december 2007 lige efter tidl. Minister Birthe Rønn Hornbech (MF)(V) var udnævnt og tiltrådt minister, som efterfølger for Rikke Hvilshøj.

Birthe Rønn Hornbech blev kaldt i et åbent samråd i Udlændingevalget d. 6. januar 2008, men meddelte DNM inden mødets start, at dette nederlag og eventuelle konsekvenser heraf, som ministeren var kaldt i samråd for at besvare, det ville ministeren slet ikke kommentere. Denne oplysning og holdning har den nu forhenværende minister holdt til dato. Det var dette forhold der skabte "Den tavse minister". EU-direktivet 2004/38/eu skulle efter direktivet bestemmelse træde i kraft d. 30. april 2004 og skulle senest juni 2005 være oplyst til borgerne i samtlige medlemslande, herunder også Danmark ved oplysnings- kampagner rundt om i landet. Dette nægtede både Udlændingestyrelsen, nu Udlændingesservice at efterkomme. Man fortsatte med kun at oplyse om EU-forordning 1216/68 Arbejdskraftens frie bevægelighed, hvis centrale del var ophævet til fordel for direktivet.

Danmark har fortsat til dato ikke implementeret Direktiv 2004/38/eu i Dansk Lov og ministeriets seneste lovforslag afhjælper fortsat ikke det uoverskuelige "Kludetæppe" af bestemmelser, som ingen borgere kan finde hoved eller hale i og hvor selv sagsbehandlere i administrationen til tider må give op. Ministeriet tilkendegiver, kun mundtligt ganske vist, at det er direktiv 2004/38/eu der er gældende lov, men der administreres ikke herefter, tværtimod.

I Bilags mappe A fremlægger vi dokumentation for den manglende vilje til at orientere Europa-udvalget korrekt og fuldstændigt. Indlæg i Eind-sagen og Nota til Europaudvalget af d. 14. maj 2009. Ministeriets fastholdelse af, at danske statsborgere ikke er omfattet af EU-retten, men kun har en afledt virkning heraf. Denne opfattelse har EU-domstolen "Skudt ned" i Eind-dommen.

Folketingets medlemmer har i dag så mange sager at forholde sig til, at kravet til en korrekt og fyldelsgørende orientering er en klar forudsætning for arbejdet i tinget. Folketingets medlemmer må umiddelbart kunne stole på de oplysninger de modtager fra ressort ministerierne. Her fornemmer vi stor enighed.

Del 2

Danmark er et Demokratiske Retssamfund hvor alle borgere, høj som lav, skal rette sig efter de love og bestemmelser, som er givet med retsgyldighed. Tredelingen af magten forudsætter, at alle tre led respekterer og efterlever det, som er lovfæstet. Politi og Domstole skal sikre, at ingen borger uberettiget udsættes for retssvigt eller overgreb fra magthavernes side. Dette kan alle ansvarlige politikere tilslutte sig uanset politisk observans eller standpunkt. Det er vores politiske grundholdning, at sådan skal tingene være i Danmark. Det er den enighed vi holder af og derfor værner om.

DNM vil gerne overfor Udvalgene fremlægge dokumentation for, hvilket skred i borgernes retssikkerhed der er sket især i de seneste ti år, indenfor Udlændingelovens og Familiesammenførings område. Vi vil gerne fremlægge et helt frisk eksempel på, hvordan helt lovlige borgere og deres børn bliver mishandlet og vildledt af magthaverne på et helt ulovligt grundlag og reelt helt uden den retssikkerhed, som domstolens kontrol skulle være garanten for. Vi taler her om grove overgreb og en

metodik, der er så indarbejdet i systemet, at borgeren og dennes forsvarer ikke får et ben til jorden. Alt kører efter ”bogen”, som politiet siger. Vi får jo medhold i retten. Bilags mappe B indeholder dokumenter i den pågældende Mehmet-sag, kun indlagt som dokumentation alene overfor Udvalgets medlemmer. Jeg skal her kort rise situationen op.

En ung dansk kvinde rejser til Tyrkiet og bor der i nogle år. Hun møder en tilsvarende ung mand, en rigtig fin fyr forøvrigt, som hun forelsker sig i. De gifter sig lokalt, uautoriseret, men vigtig for dem begge i forhold til deres tro og religion ved en Iman. Hun føder deres første fællesbarn. Parret der begge er over 24 år beslutter sig for, at deres børn skal have en dansk opdragelse, gå i dansk skole og få en dansk uddannelse, alt sammen helt normalt for et helt normalt ægtepar, der er startet på familielivet. Moderen og barnet flytter først til Danmark og den tyrkiske statsborger, samleveren, kommer efterfølgende på et visum. Ankommet til Danmark indgives der en ansøgning om opholdstilladelse ved familiesammenføring, de nationale bestemmelser. Sagen behandles og der gives et afslag med påbud om at udrejse straks. Begrundelse det manglende tilknytningskrav. Den danske kvinde har jo boet i Tyrkiet og så kan familielivet (EMRK art.8) jo leves der nede. Dette er i strid med EU-retten, ROM-traktaten, nu Lissabon-traktaten sikrede borgerrettigheder og respekt for familielivet og at det skal kunne udøves overalt indenfor EU-medlemslandenes territorium. Udlændingesservice beslutning bliver forkyndt og der fastsættes en seneste udrejse fra Danmark. Dagen før udløbet rejser Familien på tre personer til Sverige. Kvinden, der er højgravid, lader sig folkebogføre, men for familieøkonomien tager hun, sin tilstand til trods, alligevel et arbejde i byen Klippan nord for Helsingborg. Der betales svensk skat. Lige før jul rejser kvinden til Danmark på julebesøg og her føder hun sit andet barn på Esbjerg Sygehus, helt uden nogen problemer. Faderen ønsker naturligvis at se sit nye barn og være sammen med hustruen i den nye situation. Han indrejser derfor d. 20. januar 2011 lovligt efter EU-reglerne til Danmark. Han er af myndighederne i Danmark (Udlændingesservice) godkendt som samlever med hustruen og har derfor i henhold til direktiv 2004/38/eu ret til at opholde sig sammen med sin familie i EU-medlemslandet Danmark i op til 3 måneder uden at foretage sig noget med hensyn til registrering.

Politiet fra Syd og Sønderjyllands Politi ankommer efter et tip til familiens lejlighed i Esbjerg, som lovligt er beboet, d. 30. marts 2011 om morgenen og anholder den tyrkiske far for øjnene af chokerede og grædende børn og en meget chokeret mor. Politiet meddeler, at han vil blive overført til Vestre fængsel efter et Grundlovsforhør og derfra blive udsendt, tvangsmæssigt, til Tyrkiet, fordi han opholder sig ulovligt i Danmark. Politiet drager af med manden og hustruen må ikke kontakte ham. Der protesteres og der henvises til Torben Wilken, som er mandatar for familien og som har sagt god for indrejsen til Danmark. Det vil man blæse på. Sagen er klar og manden vil blive udsendt uanset om han vil det eller ej, er den eneste besked den rystede hustru modtager. Det ældste barn er fuldt ud vidende om, hvad der sker med faderen nu. Hun forstå udmærket dansk.

Den tyrkiske mand bliver nægtet adgang til advokat under politiforhøret og helt frem til Grundlovsforhøret i retten. Advokat det kan han få ved selve fremstillingen i Grundlovsforhøret siger politiet i Esbjerg til ham. Udlændingesservice udarbejder en afgørelse dagen efter anholdelsen. Den er dateret d. 31. marts 2011, hvoraf det fremgår, at han opholder sig ulovligt i Danmark og derfor skal udsendes med et

indrejseforbud i to år i hele Schengen-landenes område. Sagsforløbet beskrives, også det forhold, at familien har boet og hustruen har arbejdet i Sverige, men alle forhold der skal iagttages, affærdiges med standart sætningen, ”kan ikke føre til noget andet resultat”. Den tidligere afgørelse lægges sammen med den ny i et krav til byretten i Esbjerg om en frihedsberøvelse og en tvangsmæssig udsendelse til Tyrkiet med et indrejseforbud i 2 år. Politiadvokaten udarbejder et fremstillings skrift på denne baggrund. Grundlaget for handlingen kontrolleres slet ikke som den skal. Dette er jo en normal sag som alle de andre.

Den tyrkiske familiefar lider af en kendt alvorlig grad af klaustrofobi og kan ikke opholde sig i mindre lukkede rum uden at gå amok. Dette meddeler hustruen politiet ved anholdelsen og efterfølgende gentager dette flere gange, fordi hun frygter for hans reaktion., men politiet afslår at tage hensyn hertil. En anmodning om lægetilsyn afslås tilsvarende. Arresthusforvaltningen agerer lægetilsyn som en anden ”Doktor Livingstone”. Han får udleveret to stk. vist nok kalkpiller. Denne behandling er ulovlig tortur og må naturligvis ikke finde sted og slet ikke i Danmark

Ved afhøringen nægtes den tyrkiske mand som anført advokatbistand. Det betyder at han kun får ca. 5 minutter med en advokat under retsmødet. Advokat Knud Sander Esbjerg der beskikkes som advokat fremføre, at hans klient opholder sig helt lovligt i Danmark og kan det i op til 3 måneder efter indrejsen. Dette forhold afvises af dommeren. Sagen er afgjort. Det er en standartsag om frihedsberøvelse og tvangsudsendelse. Sagen ankes til Vester Landsret på fængslingen. Mandatar Torben Wilken taler med Landsretten og anmoder om, at man udsætter sagens behandling i kort tid, men Landsretten vælger at stadfæste dommen fra byretten i Esbjerg med de begrundelser som er angivet der.

For Landsretten er det en ren ”stempel-sag”. Der sker ingen form for retslig kontrol af retsgrundlaget. Det er jo ressor-myndigheden der står bag anmodningen og den må retten gå ud fra, er retslig korrekt funderet. Det er rystende at konstaterer, at borgerens retsstilling er nået så langt ud, at den indskrænker sig til, at der gennemføres en domstolsprøvelse der gennemføres uden at sagen elementer og grundlag kontrolleres. Det der er sket her er rendyrket standret og et rent justitsmord.

Hustruen tvinges under slet skjulte trusler om overførsel til Vestre Fængsel og yderligere trængsler for hendes mand til at udlevere mandens nationalpas hvori der stemples en ”Jødestjerne”.

Fra sin vinterferie i Polen må mandatar Torben Wilken modtage sagens dokumenter fra advokat og Vester Landsret for at sikre sig sagens rette sammenhæng. En meget omgående anke til ministeriet bliver afsendt pr. telefax og flere telefonsamtaler, hvor der, indrømmet, ikke blev lagt fingre imellem. Det lykkes først at få givet den tyrkiske mand et 14 dages processuelt ophold, der efterfølgende blev ændret/rettet til et almindeligt processuelt ophold medens sagen behandles i ministeriet. Efter endnu mere verbalt slagsmål lykkedes det også at få ministeriet til at rette henvendelse til Vestjyllands Politi med beslutning om, at den tyrkiske familiefar omgående skulle løslades.

En rasende politibetjent ringede herefter til hustruen for at oplyse. at hendes mand kunne afhentes ved arresten nu eller blive kørt hjem senere på aftenen, da man ikke

havde tid før til at køre. Politibetjenten udlod ikke at give højlydt udtryk for, hvad han mente om ministeriet ovre i København. Han følte sig groft gjort til nar i sit arbejde. Han glemte naturligvis i samme moment at erindre sig selv om, at han ikke havde kontrolleret sin egen anholdelse lovlighed og om Udlændingesservice anmodning var lovlig funderet.

Hvad kan man slutteligt konkludere? Hvad er det DNM vil sige til Folketingets medlemmer af Europaudvalget og Udlændingudvalget?

Ved den massive vildledning af offentligheden, Folketinget og landets myndigheder der særligt er foregået siden 2002 om lovligheden ved ikke at rette sig efter EU-retten klare bestemmelser, forpligtigelsen til eller rettere egen berettigelsen af, netop ikke at ville respektere egne højtidelige underskrevne internationale forpligtigelser i praksis, er der i Danmark skabt en situation, hvor retssamfundets fundament viger for en politisk strategi, hvor ikke bare borgerens mest sikrede rettigheder kan blive opfyldt umiddelbart, men hvor de metoder der anvendes, i denne standart behandling af ikke unionsborgere der er gift eller lever i samliv med en Unionsborger, herunder også en dansk statsborger, er en rendyrket straffemission med det ene formål, at give den uønskede håndgribelige beviser på, at vedkommende virkelig er aldeles uønsket og ikke skal drømme om at vise sig mere her i landet. Vedkommende kan for øvrigt tage hele sin familie med sig, for de har selv, ved valg af familiemedlem, gjort sig uønsket i det danske samfund hvor de er statsborgere og hvor Danmark er deres fædreland.. Dette er det alvorlige budskab DNM ønsker at bibringe Udvalgenes medlemmer.

Det er Folketingets flertal der har ændret det Danske Demokratiske Retssamfund med menneskerettighederne og den frie Ytringsfrihed i centrum, til et samfund, hvor retstilstanden er skredet til fordel for et politisk tilpasset flertalssystem, der er en diktaturstat værdi og hvor menneskelig tortur accepteres i praksis som et brugbart redskab, bare det ikke er egne statsborgere det direkte går ud over.

Jeg skal spare udvalgene for og undlade at sige de stærke ord der ligger lige på læberne, men kraftigt bede medlemmerne om nu at se realiteterne i øjne og en gang for alle melde klart ud om dette er samfundsmæssigt i orden at bryde med det Danske retssystem grundlæggende principper i en håndhævelse af ulovlige metoder til fremme af en Udlændingepolitik der ikke respekterer borgernes sikrede rettigheder. Dette uvæsen og dets afsmittende virkning ud i systemet må få panderynkerne frem og skabe stor bekymring hos de fleste redelige politikere. Vort ønske er, at et bredt flertal blandt medlemmerne i Folketinget bringer disse ulovlige tilstande til et endeligt ophør.

Med venlig hilsen

Torben Wilken, formand og mandatar
Kenneth Wilson, næstformand
Bent Weinreich, kasserer